

[Socialministeren.]

er indskærpet, at bestemmelserne i den til enhver tid gældende byggelovgivning, der også omfatter brandsikringsforanstaltninger, nøje skal overholdes, samt at der ved valg af materialer o.lign. i institutionerne må tages de fornødne sikkerhedsmæssige hensyn. I denne forbindelse kan jeg også henvise til, at socialstyrelsen i maj 1973 særskilt anmodede daginstitutionerne om at være opmærksom på, at anvendelse af skumplast, f.eks. i skumgummimadrasser, kunne indebære forøget brandrisiko.

Det er min opfattelse, at der med disse bestemmelser, så langt de hidtidige erfaringer rækker, skulle være taget vide hensyn til børnenes sikkerhed. Men enhver ny situation giver selvfølgelig anledning til en bedømmelse af, om de hidtidige sikkerhedsforanstaltninger fortsat kan regnes for tilstrækkelige.

Netop af denne grund har socialstyrelsen skrevet til politiet og udbedt sig rapporten fra branden i børnehaven i Ishøj. Når rapporten er modtaget, vil socialstyrelsen sammen med ministeriet overveje, om der er grundlag for at tage spørgsmålet om brandsikringsforanstaltninger op over for boligministeriet.

Fru Nana Mikkelsen er inde på, om der overhovedet kan etableres en blot sikkerhedsmæssigt forsvarlig pasning, når personalenormeringerne ændres den 1. april 1976.

Hertil kan jeg svare, at selv om grundlaget for personalenormeringen hovedsagelig er pædagogiske synspunkter, er det min opfattelse, at normeringsreglerne i forbindelse med efterlevn af de påbudte sikkerhedsforanstaltninger, på samme måde som det er tilfældet inden for andre institutionsområder, skulle give tilstrækkelig sikkerhed mod ulykker ved brand el. lign.

Nana Mikkelsen (VS):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret og stille det tillægsspørgsmål, hvordan opsynet med, om børnehaverne overholder reglerne om forbud mod skumplast, og om byggebestemmelserne overholdes med hensyn til ikke at bruge meget brandfarlige erstatningsmaterialer for træ og sten og andet, foregår.

Desuden vil jeg sige, at børnepasning ikke kan sammenlignes med en samlebandspro-

duktion. Det er ikke muligt at lave rationaliseringer og forøge tempoet og koble flere og flere børn sammen inden for i forvejen begrænsede rammer, uden at det får konsekvenser for institutionsmiljøet og dermed for børnenes udvikling og for sikkerheden.

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Det er kommunerne, der efter 1. april 1976 har ansvaret for tilsynet med børneinstitutionerne, og indtil da er socialstyrelsen inde i billedet.

Så vil jeg godt sige som svar på det sidste, at jeg nu aldrig har påstået, at man kunne passe børn, ligesom man ordner samlebandsmaskiner; der er mange andre aspekter i børnepasning. Det, jeg har svaret på, er mulighederne for at have tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Jespersen* (DKP) til indenrigsministeren:

„Vil ministeren ændre bloktilskudsreglerne, da fuld omlægning fra kommunal indkomstskat til kommunal grundskyld giver en besparelse svarende til op mod halvdelen af de samlede kommunale skatter?“

(Spm. nr. 141).

Skriftlig begrundelse.

På Danmarks forvaltningshøjskole har Gert Thorslund Petersen og Ivar Koed foretaget en undersøgelse af de virkninger, en omlægning af indkomstskat til grundskyld vil få for kommunen og for borgerne i kommunen. I Værløse, der er valgt som modelkommune, vil en omlægning til fuld grundskyld fra kommunal indkomstskat give Værløse kommune en besparelse på 20,49 mill. kr. Til sammenligning kan oplyses, at de samlede kommuneskatter (både indkomstskat og grundskyld) var på 47,7 mill. kr.

Undersøgelsen viser også, at kommunen i 1972-73 kunne have sparet 1,1 mill. kr. i tilskud til andre kommuner, hvis den i stedet for havde lagt hele sin skatteopkrævning på grundskatter.

Undersøgelsen fylder 71 sider, og jeg skal derfor nøjes med at henvise til den og håbe på, at den bliver offentliggjort. Hvis undersøgelsen ikke bliver offentligt kendt, vil vi få en uheldig budgetdebat i kommunerne.